

عوارض گوارشی بعد از جراحی قلب

دکتر شهراب نگارگر^۱, دکتر عبدالله پناهی پور^۲, دکتر امیر عباس کیانفر^۳, دکتر ف. برومدان

Title: Gastrointestinal complications after cardiac surgery

Author(s): S. Negargar, MD; A.A. Kianfar, MD; A. Panahipour, MD; F. Broomandan, MD

ABSTRACT

Abdominal complications after cardiac surgery are associated with a high mortality and morbidity rate. Due to the absence of early specific clinical signs, diagnosis is often delayed. Identification of risk factors for prediction of abdominal complications in cardiac surgical patients is the aim of this study.

Within 7 months 600 adult patients undergoing open heart surgery with CPB in Tabriz Madani Heart Center were studied prospectively for abdominal complications. To determine predictive factors, all case histories and information of patients were analyzed.

Abdominal complications occurred in 25 (4.1%) patients during postoperative ICU stay, one patient undergoing abdominal surgery. Early complications occurred most likely on postoperative days 4-6, consisting of bowel ischemia (ileus), abdominal pain, jaundice, GI bleeding, and pancreatitis. The death rate was 20% (5 patients). The relative risk for abdominal complications after cardiac surgery was highly increased with EF<40% ($p<0.05$), prolonged mechanical ventilation ($p<0.03$), emergency surgery ($p<0.05$), need for IABP or vaspressors during or after surgery ($p<0.05$), need to re-exploration after surgery ($p<0.05$), and diabetes mellitus ($p<0.03$).

A number of predictive factors have been described to contribute to the development of abdominal complications after cardiac surgery. Knowledge of these factors may lead to earlier identification of patients at increased risk for more earlier interventions.

Key words: Abdominal complications, Cardiac surgery

۱. استادیار بیهوشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

۲. استادیار بیهوشی دانشگاه علوم پزشکی ایران

۳. فلوشیب بیهوشی قلب دانشگاه علوم پزشکی ایران، بیمارستان قلب شهید مدنی تبریز

حکایت

عوارض شکمی بعد از جراحی قلب با مرگ و میر و ناتوانی بالایی همراه است. به دلیل نبود عالیم بالینی خاص زویرس تشخیص معمولاً با تأخیر انجام می‌گیرد. لذا تعیین عوامل خطر برای پیش‌بینی ایجاد عوارض گوارشی در بیماران تحت جراحی قلب ضرورت دارد. این مطالعه نظر ۲۰۶ ممنظر انجام شده است.

طی ۷ ماه تعداد ۰۰ عبیمار کاندیدای عمل جراحی قلب باز با پمپ بای پس قلبی ریوی به صورت آینده نگر از نظر عوارض گوارشی در بیمارستان قلب شهید مدنی تبریز مورد مطالعه قرار گرفتند. برای تعیین عوامل پیش بینی کننده تمام اطلاعات و سوابق بیماران مورد بررسی قرار گرفت.

عوارض گوارشی در ۲۵ بیمار (۴٪) طی اقامت در بخش مراقبت‌های ویژه مشاهده شد که یکی از بیماران تحت جراحی شکم قرار گرفت. عوارض شکمی بیشتر طی روزهای ۴ تا ۶ بعد از عمل دیده شد که شامل ایلثوس، درد شکم، یرقان، کوله سیستیت، خونریزی گوارشی و پانکراتیت بود. میزان مرگ و میر ۲۰٪ (۵ بیمار) بود. خطر ایجاد عوارض گوارشی بعد از عمل با کسر جهشی پایین (کمتر از ۴۰٪) (p < ۰/۰۵) تهویه مکانیکی طولانی (۰/۰۲) (p) جراحی اورژانس (۰/۰۵) (p) نیاز به بالون پمپ داخل آئورت و وازوپیروسورها (۰/۰۵) (p)، نیاز به عمل مجدد (۰/۰۵) (p) و دیابت (۰/۰۲) (p) افزایش نیافر.

تعدادی از عوامل پیش‌بینی کننده با احتمال ایجاد عوارض شکمی بعد از جراحی قلب مرتبه هستند. شناخت این عوامل باعث تعیین زودرس بیماران در معرض خطر و انجام مداخله سریع‌تر در جهت حل مشکل خواهد شد.

● گل واژگان: عوارض شکمی، جراحی قلب

مقدمة

تعداد اعمال جراحی قلب همراه با پمپ بای پس قلی
ریوی^۱ در دهه‌های اخیر به طور فزاینده‌ای افزایش پیدا کرده است. چند مطالعه گذشته‌نگر جداگانه از سال ۱۹۸۰، میزان مرگ و میر بالا (۱۳/۶٪) همراه با عوارض گوارشی ناشی از جراحی قلب با CPB را تأیید کرده‌اند.^(۴-۱) خوشبختانه شیوع عوارض گوارشی در این مطالعات پایین بوده است، ولی با وجود شیوع پایین این عوارض ۴-۳٪، به دلیل تعداد بسیار زیاد اعمال جراحی قلب سالانه در بیشتر مراکز عمده جراحی قلب دنیا، انتظار می‌رود ماهانه حداقل یک مورد از این

بیماری: خم پیتیک همراه با سوراخ شدن معده و خونریزی، پانکراتیت، کوله سیستیت حاد، نارسایی کبدی،

ایسکمی روده، کولیت با غشاء کاذب، ایلئوس فلنجی و دیسورتیکولیت، شایع ترین عوارض گزارش شده هستند. (۵-۶)

به دلیل مخفی بودن یافته‌های عوارض گوارشی با
بی دردی بعد از عمل، تعیین و شناخت این عوارض ممکن
است مشکل باشد. گاه به دلیل آرامبخشی بیماران یا نیاز آنها
به تهویه مکانیکی طولانی مدت، یافته‌های این عوارض
تو سط بیمار گم آرایش نمودند.

به طور کلی مرگ و میر و ناتوانی بعد از جراحی قلبی پایین است. انواع مختلف عوارض بعد از اعمال جراحی قلب مثل عوارض هماتولوژیک، کلیوی، عصبی، و ریبوی به طور گسترده در مقالات مختلف ذکر شده،^(۴) در حالی که

1- Cardiopulmonary Bypass (CPB)

یا ادرار، و یافته‌های مثبت اولترا سونوگرافیک یا سی‌تی اسکن.

۴. نارسایی کبدی با (یا بدون) نکروز قابل توجه کبد و بدون هر نوع عارضه شکمی عمدۀ دیگر همراه با یرقان کولستاتیک پیشرونده، افزایش مقادیر تست‌های کبدی و کواگولوپاتی غیر قابل اصلاح.

۵. ایلئوس فلنجی به مدت بیش از ۴ روز، منتج به طولانی شدن قابل ملاحظه مدت بستری بیمارستانی.

عایسکمی یا انفارکتوس روده با (یا بدون) نکروز آن و تأثید بالا پاراتومی، اندوسکوپی یا اتوپسی که در چند مورد از این بیماران خونریزی دستگاه گوارش تحتانی با خونریزی آشکار رکتال و کاهش سطح هموگلوبین تا سطح ۲ گرم مشاهده شد.

اتساع شکمی گذرا، تهوع یا استفراغ ناشی از داروها و اسهال به عنوان عارضه گوارشی وارد مطالعه نشد. و نیز بیماران دچار اختلال کارکرد کبدی گذرا (بیلی رویین سرم < ۲۶ میلی مول / لیتر و آلکالن فسفاتاز سرم > ۱۷۵ واحد بدون تابلوی نارسایی حاد کبدی) به عنوان عارضه جداگانه در مطالعه وارد نشدند. تمام بیماران آنتی‌بیوتیک پروفیلاکتیک طبق پروتکل بیمارستانی و سفالوسپورین در هنگام القای بیهوشی و در صورت نیاز دو بار در روز به مدت ۴۸ ساعت بعد از عمل دریافت کردند. برای تمام بیماران بعد از القاء بیهوشی لوله معده قرار داده شد. آنتی‌اسید و بلوک‌کننده‌های H₂ به طور روتین تجویز نمی‌شد و فقط به صورت موردي، در موارد سابقه مشکل گوارشی و در موارد طولانی مدت شدن بستری بیمار و بروز عارض مربوط به جراحی برای بیماران تجویز می‌گردید.

پیش‌داروی بیماران متشکل از بنزو دیازپین خوراکی شبانه (دیازپام ۱۰-۵ میلی گرم) شب قبل از عمل و مرفین ۱۵/۰ میلی گرم / کیلوگرم همراه با پرموتازین، نیم ساعت قبل از عمل، عضلانی بود.

به عوارض گوارشی بعد از جراحی قلب کمتر اشاره شده است. تعداد مختلفی از عوامل علت‌شناختی و عوامل خطر برای ایجاد این عوارض ذکر شده است که از آن جمله می‌توان به بیماری گوارشی قبلی، طولانی شدن مدت CPB، هیپوپرفوزیون و هیپوتانسیون پیرامون عمل، جراحی دریچه‌ای، و استفاده از واژوپرسورها اشاره کرد. آسیب ایسکمیک داخل شکمی یک عامل عمدۀ سهیم در بروز بیشتر عوارض بعد از جراحی قلب است.

مطالعه حاضر برای ارزیابی متغیرهای بالینی تعیین کننده بیماران در معرض خطر ایجاد عوارض گوارشی در ۶۰۰ بیمار تحت جراحی قلب باز با CPB در بیمارستان شهید مدنی تبریز طی مدت ۷ ماه انجام شده است.

موارد و روش‌ها

طی مدت ۷ ماه (از تیرماه ۸۱ لغاًیت بهمن ۸۱) ۶۰۰ بیمار کاندیدای جراحی قلب باز با CPB در بیمارستان شهید مدنی تبریز به طور تصادفی مورد مطالعه قرار گرفتند. این بیماران تحت جراحی گرفت عروق کرونر یا تعویض یا ترمیم دریچه‌ای، جراحی توأم دریچه با گرفت عروق کرونر و جراحی بر روی ریشه آئورت همراه با CPB قرار گرفتند. این بیماران از نظر بروز عوارض گوارشی بعد از عمل جراحی طی مدت بستری در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان تا زمان ترخیص از بیمارستان مورد بررسی قرار گرفتند.

عارض گوارشی تعریف شده شامل موارد زیر بود:

۱. خونریزی دستگاه گوارش فوقانی با همایمنز یا ملنا یا با کاهش هموگلوبین تا سطح ۲ گرم، در صورت لزوم با تأثید اندوسکوپیک یا رادیو گرافیک.

۲. کوله سیستیت حاد، سنگی یا غیر سنگی، بالکوستیوز و یافته‌های مثبت اولترا سونوگرافیک، رادیو گرافیک یا سی‌تی اسکن.

۳. پانکراتیت حاد با درد شکم، افزایش سطح آمیلاز سرم

آنالیز آماری با آزمایش یونی‌واریت^۱ متغیرها بر اروش X2 یا تست دقیق فیشر^۲ برای متغیرهای جداگانه انجام شد. p کمتر از ۰/۰۵ (p < ۰/۰۵) به عنوان آمار قابل قبول در نظر گرفته شد.

نتایج

بیماران مورد مطالعه به طور متوسط ۵۵ سال سن داشتند. از ۶۰۰ بیمار مورد مطالعه ۳۷۳ بیمار مرد و ۲۲۷ بیمار زن بودند. جهت تعیین عوامل خطر برای عوارض گوارشی ما ابتدا بیماران دچار عوارض گوارشی را با بیماران بدون عوارض گوارشی مورد مقایسه قرار دادیم. از نظر یافته‌های دموگرافیک قبل از عمل اختلاف معنی‌داری بین بیماران دچار عوارض گوارشی و بیمارانی که عارضه گوارشی نداشتند وجود نداشت. (جدول ۱)

۴/۱٪ بیماران (۲۵ مورد) بعد از عمل جراحی دچار عوارض گوارشی شدند. عوارض گوارشی طی روزهای ۴-۶ بعد از عمل رخ داد و شامل ایسکمی روده و ایلثوس فلجنی، درد شدید شکم، یرقان، کوله سیستیت، خونریزی گوارشی و پانکراتیت حاد بود. میزان مرگ و میر در مطالعه انجام شده ۵ مورد از ۲۵ بیمار (۲۰٪) بود.

در این مطالعه، دیابت، کسر جهشی پایین (کمتر از ۴۰٪) و نارسایی کلیه قبل از عمل، از عوامل خطر برای ایجاد عوارض گوارشی بود که نسبت به بیمارانی که دچار عوارض گوارشی نشدن اختلاف معنی‌دار وجود داشت. (جدول ۱) جراحی اورژانس نیز به عنوان یکی از عوامل برای ایجاد عوارض گوارشی به دست آمد.

از مسائل حین عمل که با شیوع بالای عوارض گوارشی همراه شدند مدت زمان طولانی پمپ و کلامپ آنورت و

القاء بیهوشی با میدازولام، فنتانیل یا سوفتانیل انجام شد و شلی عضلانی با پانکرونیوم یا آتاکوریوم تأمین گردید. تهوية بیماران به صورت کترله و باکسیژن ۱۰۰٪ قبل و بعد از CPB بود. هنگام جدا شدن از پمپ بسته به مورد، بیماران نیتروگلیسیرین، دوپامین، دوبوتامین یا سایر داروهای اینوتروپ را دریافت می‌کردند. نگهداری بیهوشی با تجویز بولوس مخدر و شلکنده ادامه می‌یافتد. به طور معمول در صورت عدم وجود مشکل، لوله‌های تراشه بیماران طی ۱۶ ساعت بعد از عمل خارج شده و مصرف مایعات خوراکی برای بیمار شروع می‌شود. به طور معمول بعد از ۲۴ ساعت برای بیماران غذای سبک شروع می‌شود. در صورت وجود مشکل و ادامه تهوية مکانیکی داروهای بیمار گواز می‌شد و در صورت عدم وجود مشکل مایعات، داروها از طریق لوله معده به بیمار داده می‌شود. در صورت عدم تحمل، بیمار مورد تغذیه وریدی قرار می‌گرفت.

تکنیک CPB: تمام اعمال جراحی از طریق استرنوتومی مدیان انجام شد. همه بیماران تحت CPB قرار گرفتند و بسته به مورد تا حداقل ۲۸ درجه سانتی‌گراد سرد شدند. متوسط فشار شربانی طی پمپ، در حد ۵۰-۷۰ میلی‌متر جیوه حفظ شد. طی CPB، هماتوکریت در حداقل ۲۳-۲۵٪ نگهداری شد و غلظت یون پتاسیم در حداقل ۵/۵ و دیورز بیماران در حد ۱۵۰-۱۰۰ میلی‌لیتر / ساعت حفظ می‌شود. زمان کراس‌کلامپ آنورت و مدت زمان پمپ به دقت برای بیماران یادداشت می‌شد.

طی مرحله بعد از عمل، بیماران به طور روتین تحت آزمایش‌های هماتولوژی قرار می‌گرفتند و هرگونه عوارض گوارشی به ثبت می‌رسید. بروندۀ قلبی پایین به عنوان ایندکس قلبی کمتر از ۲ لیتر / دقیقه / متر مربع و نیاز به حمایت اینوتروپیک غیر از داروهای روتین با دوز معمول (مثل دوپامین با دوز کلیوی) تعریف شد. نیاز به بالون پمپ داخل آنورتی نیز به عنوان بروندۀ پایین در نظر گرفته شد.

1- Univariate

2- Fischer exact test

پیشرفت‌های مهم در پزشکی و فن‌آوری، CPB هنوز استرس فیزیولوژیک قابل ملاحظه‌ای بر بیمار وارد می‌کند و آسیب ایسکمیک داخل شکمی یک عامل عمده سهیم در بیشتر عوارض گوارشی بعد از جراحی قلب است.^(۴)

تعدادی از عوامل خطر پیش‌بینی کننده (افزایش فشار خون قبل از عمل، NYHA کلاس ۳ و ۴، کسر جهشی قبل از عمل کمتر از ۴۰٪، سن بالای ۷۰ سال، نیاز به عمل جراحی مجدد، شروع فیریلاسیون دهلیزی بعد از عمل، نیاز به وازوپرسورها یا بالون پمپ داخل آثورتی بعد از عمل، مدت زمان طولانی پمپ و کراس کلامپ آثورت، نیاز به تهییه مکانیکی طولانی مدت و جراحی اورژانس) در مطالعات مختلف به عنوان عوامل مهم در ایجاد عوارض گوارشی آمده است.^(۵-۱۱) بقای بیمار وابسته به تشخیص به موقع و مداخله سریع است که این امر به سطح بالایی از آگاهی از سوی جراح قلب و کارکنان بخش مراقبت‌های ویژه نیاز دارد. به طور ایده‌آل با آگاهی از بیماران در معرض خطر بروز عوارض گوارشی قبل از عمل می‌توان از این عوارض پیشگیری کرد یا در صورت وقوع مداخله سریع انجام داد.

مطالعات متعددی با استفاده از روش‌های ویژه‌حین عمل برای پایش یا تغییر خطر بروز عوارض گوارشی انجام شده‌اند که از آن جمله می‌توان به تعیین جریان خون مؤثر کبدی، ترانسپورت روده کوچک و نفوذپذیری آن با استفاده از برداشت قندهای مختلف از روده و اندازه‌گیری مداوم اسیدیته معده به عنوان روش‌های ارزیابی اختلال داخل شکمی طی CPB اشاره کرد.^(۱۲-۱۳) کوله سیستیت حاد و ایلتوس فلچی شدید از عوارض گوارشی شایع بعد از جراحی قلب است که در مطالعه ما به ترتیب ۲۰ و ۱۸٪ موارد را شامل می‌شد. ایسکمی روده عارضه شایعی است که میزان آن در مطالعه انجام شده ۲۵٪ بود و عدم تشخیص به موقع آن با میزان مرگ و میر بالا همراه است. پانکراتیت حاد در مطالعه ما شامل

جراحی توأم کرونری و دریچه و نیز جراحی بر روی ریشه آثورت بود که نسبت به جراحی کرونری منفرد و جراحی دریچه‌ای منفرد با میزان بالاتری از عوارض گوارشی همراه بود. (جدول ۲)

در بخش مراقبت‌های ویژه عوامل مؤثر در ایجاد عوارض گوارشی شامل نیاز به جراحی مجدد، نیاز به بالون پمپ داخل آثورتی و نیاز به استفاده از وازوپرسورها (حالات بروز ده قلبی پایین)، به تهییه مکانیکی طولانی مدت (بیش از ۲۴ ساعت) نیاز بود. (جدول ۳)

مدت متوسط اقامت در بخش مراقبت‌های ویژه در بیمارانی که دچار عوارض گوارش شدند (۸ روز) بیش از بیمارانی بود که دچار این عوارض نشدند (۳ روز).

در یک مورد از بیماران در مطالعه حاضر لابراتومی جهت کوله‌سیستکتومی انجام شد و بیمار بعد از یک هفته از بخش مراقبت‌های ویژه ترخیص گردید.

بحث

عوارض گوارش بعد از جراحی قلب با CPB نسبتاً ناشایع هستند (در مطالعه حاضر ۴/۱٪ که تقریباً در حد سایر مطالعات، ۴-۵٪ است) ولی این عوارض با میزان مرگ و میر بالایی همراهند.^(۱) در مطالعه حاضر میزان مرگ و میر حدود ۲۵٪ بود که اندک، پایین تر از آمارهای گزارش شده است. دلیل این امر استفاده از آنتی اسید و H₂ بلوکرها در موارد مشکوک و نیز عدم پی‌گیری بیماران در خارج از بیمارستان بوده است.

در چند مطالعه خوب‌تری دستگاه گوارش فوکالی به عنوان شایع ترین عارضه گوارشی بعد از جراحی قلب ذکر شده است.^(۲) شیوع پانکراتیت در حد ۵/۲-۵/۰٪ گزارش شده است. اما کاستیلو^۱ و همکارانش در مطالعه اخیر خود نشان دادند که آسیب سلول‌های پانکراس به طور شایع تری بعد از جراحی قلب رخ می‌دهد (حدود ۲۷٪).^(۳) با وجود

جدول ۱: داده‌های دموگرافیک و عوامل خطر ایجاد عارض گوارشی

متغیر	بدون عارض گوارشی (۵۷۵ نفر)	با عارض گوارشی (۲۵ نفر)	ارزش P
سن متوسط	۶۴	۶۶	۰/۷
مذکر	(٪۶۲)۳۵۵	(٪۷۲)۱۸	۰/۳
مؤنث	(٪۳۸)۲۲۰	(٪۲۸)۷	۰/۲
انفارکوس میوکارد قبلی	(٪۵۲)۲۸۰	(٪۵۶)۱۴	۰/۳
نارسایی قلبی	(٪۱۲)۱۷۰	(٪۲۲)۶	۰/۰۶
هپر تانسیون	(٪۵۳)۳۱۰	(٪۴۸)۱۲	۰/۷
انسداد مزم من ریوی	(٪۱۱)۶۳	(٪۱۶)۴	۰/۰۸
دیابت	(٪۳۲)۱۸۵	(٪۵۲)۱۳	۰/۰۰۴
فیبر یلاسیون دهلیزی	(٪۱۲)۶۵	(٪۲۰)۵	۰/۰۷
نارسایی کلیه	(٪۴)۲۵	(٪۲۴)۶	۰/۰۰۸
جراحی اورژانس	(٪۸)۴۸	(٪۴۰)۱۰	کمتراز
کسر جهشی	(٪۳۲)۱۸۳	(٪۵۲)۱۳	۰/۰۰۱

جدول ۲: یافته‌های حین عمل

متغیر	با عارض گوارشی (٪۵۷۵ نفر)	بدون عارض گوارشی (٪۲۵ نفر)	ارزش P
مدت با پس (دقیقه)	(٪۳۰-۱۴۰)۸۵	(٪۵۰-۱۷۰)۱۱۰	۰/۰۰۱ کمتراز
مدت کراس کلمپ آنورت (دقیقه)	(٪۲۰-۷۵)۵۲	(٪۳۵-۸۵)۶۰	۰/۰۰۱ کمتراز
جراحی کرونری + دریچه	(٪۶)۳۵	(٪۲۰)۵	۰/۰۵ کمتراز
جراحی کرونری	(٪۶۶)۳۸۰	(٪۴۰)۱۰	۰/۷
جراحی دریچه‌ای	(٪۲۰)۱۱۵	(٪۲۰)۵	۰/۹
جراحی ریشه آنورت	(٪۷)۴۵	(٪۲۰)۵	۰/۰۴ کمتراز

جدول ۳: یافته‌های بعد از عمل

متغیر	بدون عوارض گوارشی (%) (۵۷۵ نفر)	با عوارض گوارشی % (۲۵ نفر)	ارزش P
نیاز به جراحی مجدد	(٪۳۵)	(٪۲۰۵)	کمتر از ۰/۰۴
نیاز به بالون پمپ	(٪۳۸)	(٪۱۶۴)	کمتر از ۰/۰۵
تهویه مکانیکی طولانی	(٪۳۰)	(٪۳۲۸)	کمتر از ۰/۰۰۰۱
مدت اقامت در آی‌سی‌یو (روز)	(۱-۷)۳	(۳-۱۴)۸	کمتر از ۰/۰۰۰۱
فیر بلاسیون دهلیزی	(٪۹۵۵)	(٪۱۲۳)	۰/۷
مرگ	(٪۳۰)	(٪۲۰۵)	کمتر از ۰/۰۰۰۱
برون‌ده قلبی پایین	(٪۴۵)	(٪۳۶۹)	کمتر از ۰/۰۰۱

می‌دهند که هیپوپرفوزیون بعد از عمل در بستر احشایی می‌تواند یک عامل علت‌شناختی مهم برای بروز عوارض گوارشی بعد از جراحی قلب باشد. ملاحظات چندی وجود دارد که این مسئله را ثابت می‌کند. لیپوپلی ساکارید یا اندو توکسین به مقدار زیادی در روده‌ها وجود دارد. یافته‌های تجربی نشان می‌دهد که هیپوپرفوزیون احشایی طی شوک باعث ایسکمی مخاطی می‌شود و در این هنگام اندو توکسین از سد مخاطی روده نشست کرده به گردش خون پورت وارد می‌شوند. سپس این مواد از کبد عبور کرده و در حالت طبیعی توسط سلول‌های کوپفر سیستم رتیکولو اندو تیال در سینوز نیدهای کبدی تخریب می‌شود. ولی در صورتی که مقدار اندو توکسین بسیار زیاد باشد یا سیستم رتیکلو-اندو تیال سرکوب شده باشد اندو توکسین می‌تواند به گردش خون سیستمیک وارد شود.^(۱۶) ارجی^۱ و همکارانش نشان دادند که انتقال سلولی در روده کوچک طی CPB در جراحی قلب مختل می‌شود و میزان نفوذ پذیری روده افزایش می‌یابد.^(۱۲)

دو مورد بود که یک مورد آن منجر به مرگ بیمار شد.

به نظر می‌رسد علت بروز اغلب عوارض گوارشی بعد از جراحی قلب هیپوپرفوزیون احشایی باشد. محققان مختلف گزارش داده‌اند که زمان طولانی CPB یک عامل خطر عمدۀ برای ایجاد عوارض گوارشی بعد از عمل است. نتیجه گرفته شده که کاهش بروز نده قلبی طی CPB ممکن است باعث شست خون از بستر احشایی به مناطق با تقدم بیشتر مثل مغز شود. از عوامل خطر دیگر برای ایجاد عوارض گوارشی، جراحی بر روی دریچه است که در آن احتمال آمبولی وجود دارد. در مطالعه‌ما بیماران تحت جراحی دریچه همراه با جراحی کرونری، بدلیل پیچیده بودن عمل و طولانی شدن زمان پمپ، نسبت به جراحی دریچه‌ای منفرد یا کرونری منفرد، با عوارض گوارشی بیشتری همراه بودند.

در سایر مطالعات بروز نده قلبی پایین بعد از عمل، کاهش فشار خون ناشی از خونریزی، نیاز به استفاده از واژوپرسورها و بالون پمپ داخل آثورتی در هنگام یا بعد از عمل، عوامل خطر برای عوارض گوارشی به شمار می‌رود. این نتایج با یافته‌های مطالعه‌ما همخوانی دارد. این نتایج نشان

۳. به حرکت درآوردن سریع دستگاه گوارش با تغذیه رودهای به جای تغذیه وریدی.
۴. حمایت سریع پرفوزیون بالون پمپ در بیماران دچار سندروم بروند ده قلبی پایین.
۵. عمل جراحی مجدد سریع در موارد خونریزی بعد از عمل جهت جلوگیری از هیپولمی و ترانسفوزیون‌های وسیع خون و محصولات خونی.
۶. استفاده آزادانه از مطالعات تشخیصی اندوسکوپیک و لاپاراسکوپیک هنگام شک به وجود عوارض گوارشی، به دلیل اینکه تشخیص سریع و مداخله زودرس برای کاهش میزان عوارض و مرگ و میر ضرورت دارد.

پیشنهادها

- بر اساس نتایج مطالعه انجام شده چند پیشنهاد بالینی ممکن است برای کاهش میزان عوارض گوارشی بعد از جراحی قلب مؤثر باشد:
۱. شناسایی قبل از عمل بیماران در معرض خطر و استفاده از آنتی‌اسید و مسدودکننده‌های گیرنده‌های H_2 در این بیماران.
 ۲. استفاده محدود از داروهای اینوتروپیک و ارزیابی مواد جدید مثل داروهای اینوتروپ متسعکننده عروق احشایی نظری در پکسامین.^(۱۷)

● References:

1. Ott MJ., Buchman TG.: Postoperative abdominal complications in cardiopulmonary bypass patients. Ann Thorac Surg 1995; 59: 1210-13
2. Christenson JT. Simonet F.: Gastrointestinal complications after CABG. J THORAC CARDIOVASC SURG 1999; 108: 899-906.
3. Castillo CF., Warshaw AL.: Risk factors for pancreatic cellular injury after cardiopulmonary bypass. N Engl J Med 1991; 325: 382-7.
4. Oldham HN.: Complications of cardiac surgery and trauma. Philadelphia: JB Lippincott, 1984: 370-96.
5. Egleston CV., Cory TF., Wood AE.: Gastrointestinal complications after cardiac surgery. Ann R Coll Surg 1993; 75: 52-9.
6. Huddy SPJ., Joyce WP., Pepper JR.: Gastrointestinal complications in 4473 patients who underwent cardiopulmonary bypass. Ann Thorac Surg 1991; 52: 826-31.
7. Rosemurgy AS., et al: The acute surgical abdomen after cardiac surgery involving ECC. Ann Surg. 1998; 207: 323-7.
8. Varvaras D., et al: Gastrointestinal complications after adult cardiac surgery. Thorac Cardiovasc Surg 2002; Feb 19: 1953-60.
9. Mierall S., et al. Abdominal complications after cardiac surgery. Ann Acad Med, Singapore 2001; 30: 245-9.
10. Raja SG., et al.: Predictors of gastrointestinal complications after conventional and beating heart coronary surgery. Surg J R Coll, 2003, 1 august 221-8.

11. Gonzalez Z., et al. Abdominal complications after cardiopulmonary procedures. *Rev Gastroenterol* 1999; 64 (2): 61-9.
12. Ohri Sk., Bjarnson I., Pathi V., et al. Cardiopulmonary bypass impair small intestinal transport and increases gut permeability. *Ann Thorac Surg* 1993; 55: 1080-6.
13. Fiddin Green RG., Baker S.: Predictive value of the stomach pH for complications after cardiac operations. *Crit Care Med* 1987; 15: 153-6.
14. Moneta GL., Misbach GA.: Hypoperfusion as a possible factor in the development of gastrointestinal complications after cardiac surgery. *Am J Surg* 1995; 149: 648-50.
15. Klempnauer J., et al: Acute mesenteric ischemia following cardiac surgery. *J Cardiovasc Surg* 1997; 38: 639-43.
16. Sadiaa R., Schein M.: Gut barrier function and the surgeon. *BR J Surg* 1990; 77: 487-92.
17. Vincent J.: Towards improving vital organ perfusion assessing the role of dopexamine hydrochloride in Intensive care medicine. *Clin Intens Care* 1991; 2 (suppl): 5-8.